

A profi

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 36. szám, 2022. szeptember 9.

(...)

az aluljáróban egyszerre csak megszólalt halkan

egy hegedű,

uramisten, s milyen rettenetesen szólt, nyekergett és nyikorgott az a hegedű, hamis volt minden hangja, nem volt elég ez a súlyosan fogyatékos hétköznapi, de még ez is, ez a tehetségtelen hülye, aki éppen itt állt neki kornyikálni, és úgy belehasított a fejembe a fájdalom, mintha a hegedű hangjai tűket döftek volna a fülembe,

ó, rohadj meg,

gondoltam, s előrecsörtettem a tömegben, hogy megkeressem ezt a gyilkost, aki elhangolt hegedűvel öl, az aluljáró egyik vaskos oszlopa mellett állt a gyilkos, előtte a földön egy hegedűtök, a fején meg egy hülye szalmakalap, amitől, gondoltam, művésznek képzelte magát ez a tehetségtelen barom, odaálltam egyenesen eléje, úgy fél méterre lehetett tőle az arcom, mire felnézett, azt hiszem, belegyalogoltam az intim zónájába, mert (...)